

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412207807
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8412207807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 20. 11. 2014 č.k. 13C/210/2012 - 41, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 13C/210/2012 - 41 žalobu zamietol. Náhradu trov účastníkom nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy titulom porušenia povinnosti Okresným súdom Kežmarok v exekučných veciach, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej lehote tak, ako to stanovuje § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. Napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti až po uplynutí zákonnej lehoty. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozsúdenej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným vyplývajúceho svojou podstatou od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na strane žalobcu existoval relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť po uplynutí lehoty podľa § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní (zák. č. 244/2002 Z.z.). Existenciu rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka právoplatne rozsúdenej veci. Žalobca žiada náhradu majetkovej škody vo výške istiny s príslušenstvom, vrátane náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Samotné podanie žalobcu je zmätočné. Z podania nie je jasné, kedy sa žalobca dozvedel o škode v jednotlivých prípadoch. Všeobecné súdy v konaní o náhrade škody nie sú oprávnené posudzovať prietahy v súdnom konaní, má na to právomoc iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23. 4. 2012 boli podané prvé žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody, pričom už 27. 9. 2012 žalobca podal žaloby na súd, teda pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie návrhu. Len z toho dôvodu súd považuje nárok uplatnený žalobcom za predčasný.

Čo sa týka zákonnej 15-dňovej lehoty, súdna prax viackrát preukázala, že takáto lehota je výraznou prekážkou, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípade existencie dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavuje sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií, pričom podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Asturcom C-40/08 sa nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky v exekučnom konaní. Aj podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS/16/02 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky neznamená prieťahy v konaní.

Pri nedodržaní 15-dňovej lehoty sa namieta samotný spôsob rozhodnutia, t.j. zamietnutie žiadosti, ako aj skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom stanovenej lehote. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia ako súd rozhodol. Potom zodpovednosť štátu na škodu spôsobenú uvedeným nesprávnym úradným postupom je vylúčená. Zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, aby sa 15-dňová lehota vzťahovala aj na prípady, keď je zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Pri namietaných prieťahoch v súdnom konaní nie je možné posudzovať náhradu škody, ak táto právomoc patrí výlučne Ústavnému súdu SR. Ďalej žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku.

Žalobca je spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, pričom využíva informačný systém, ktorý dáva prehľad o poskytnutých úveroch. Tento systém využíva nielen počas domnelých prieťahov, ale aj počas celého obdobia trvania úverového vzťahu do jeho splatenia, takže žalobca nepreukázal výšku škody vzťahujúcej sa na obdobie tvrdeného prieťahu v súdnom konaní. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, žalobca je veľká spoločnosť poskytujúca úvery, pričom sú irelevantné pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti, keďže náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Žalobca ničím nevysvetlil, prečo je mu potrebná peňažná náhrada a že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako aj majetkovej škody, preto žiada návrh zamietnuť.

Krajský súd v Prešove uznesením z 22. 10. 2012 vylúčil sudcov Okresného súdu Kežmarok z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal Okresnému súdu Poprad.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy sa týka predchádzajúcich rozhodnutí Okresného súdu Kežmarok ako exekučného súdu. Vec 13C/210/2012 sa týka exekučného konania 2Er/48/2011 proti povinnému V. B., kde uznesením z 23. 3. 2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 4. 2012. Uznesením zo 17. 7. 2012 bolo exekučné konanie zastavené. V súvislosti s touto exekučnou vecou si žalobca uplatňuje náhradu škody 125,- eur pozostávajúcej zo sumy 70,- eur ako náklady za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, 40,- eur ako náklady na udržiavanie správy informačného systému a 15,- eur ako náklady za poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu súdneho konania. Nemajetková ujma je požadovaná v čiastke 914,60 eur, lebo podľa rozhodnutia Ústavného súdu je primeraná náhrada 55,- eur za mesiac omeškania s rozhodnutím súdu.

Vec 4C/207/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/941/2011 proti povinnému X. V., kde uznesením z 11. 4. 2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Uznesenie sa stalo právoplatným dňa 27. 8. 2012. Uznesením z 5.11. 2012 bolo exekučné konanie zastavené. Žalobca si uplatňuje náhradu majetkovej škody 9.053,96 eur, čo predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktoré viac nemôže byť priznané právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu, ako aj nemajetkovú ujmu v rozsahu 20 % z uplatnenej sumy, t.j. 1.810,89 eur.

Vec 4C/293/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/816/2010 proti povinnému Q. Y., kde uznesením z 31. 1. 2011 bolo exekučné konanie zastavené. Toto rozhodnutie je právoplatné dňom 1. 3. 2011. Tu si žalobca uplatňuje náhradu škody vo výške 3.399,04 eur, ktorú už nemôže žalobca v konaní uplatniť a ako nemajetkovú ujmu si žiada 20 % z vyššie uvedenej sumy, a to je 679,81 eur s prísl.

Žalobca si v konaní uplatňuje právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená

orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci i zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie návrhu príslušným orgánom, pričom podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ak iba samotné konštatovanie porušenia práva je nedostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Žalobca vychádza z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z., kde súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Žalobca v konaní namieta nesprávny úradný postup v tom, že o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia nebolo rozhodnuté exekučným súdom v stanovenej 15-dňovej lehote.

Keď žalovaná vzniesla námietku premlčania, tu súd konštatuje, že táto námietka nie je dôvodná. Ak má byť vec náhrady škody predbežne prerokovaná, tak od podania návrhu plynie 6-mesačná lehota a po jej uplynutí možno podať návrh na súd. Keďže nárok na prerokovanie bol doručený správne orgánu 23. 4. 2012 pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na prerokovanie nároku na predbežné prerokovanie, tak žaloba bola podaná predčasne.

Žalobca v konaní namieta nesprávny úradný postup, keď o jeho žiadosti nebolo rozhodnuté vydaním rozhodnutia o udelení poverenia súdnemu exekútorovi v 15-dňovej lehote. Táto lehota sa podľa súdu vzťahuje len na prípady, keď bude žiadosti vyhovieť. Takáto lehota neplatí pre prípady, keď sa návrhu na vydanie poverenia nevyhovie. Tiež sa poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 16/02, kde sa konštatuje, že nedôjde k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ak súd prihliadne síce na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v takýchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Navyše konštatovanie prietahov v súdnom konaní môže judikovať len Ústavný súd SR, nie všeobecný súd v rámci konania o náhrade škody.

Keď je konštatované zistenie prietahov v konaní a nie je zdokladovaná výška škody, či priama súvislosť medzi vznikom škody a konaním štátneho orgánu, nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť. Ďalej sa poukazuje na to, že podľa § 45 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní súdy sú povinné z úradnej moci preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, ako aj skutočnosť, či plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom nie je právom nedovoleným alebo neodporuje dobrým mravom. Súdny dvor dáva povinnosť exekučným súdom skúmať rozhodcovské rozsudky, viď vec As turcom C-40/08, pričom v danom prípade by nešlo ani o nesprávny úradný postup a nebolo preukázané, aby takéto rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Keď žalobca nepreukázal predpoklady pre úspešné uplatňovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, súd nárok zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanej v konaní trovy nevznikli, resp. si ich neuplatnila, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Súd pri rozhodovaní o merite veci využil inšpiráciu novej právnej úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., pričom interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom,

čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd svojim rozhodnutím de iure i de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Žalobca nemal k dispozícii exekučný spis, a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať, preto v konaniach ako dôkaz označil exekučný spis. Exekučný spis je fundamentálnym dôkazným prostriedkom pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť všeobecný súd vo svojej činnosti, pričom takýmto dôkazom žalobca nedisponuje. Súd v konaní zamietol návrh bez toho, aby bol oboznámený so znaleckým posudkom, ktorý dal vypracovať žalobca na výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Súd vytváral konštrukciu pri posúdení nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pričom nárok žalobcu anuloval, kde vychádzal z nedôveryhodných údajov. Súd nemôže zdôvodniť nárok na vznik nároku na náhradu škody na nedôveryhodných údajoch. Platné právo nepozná zánik právneho nároku nedôveryhodnosťou údajov. Okresný súd sa mal oboznámiť s obsahom exekučných spisov.

Súd nevysvetlil, prečo u účastníka nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základných práv na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými súdnymi aktivitami, na ktorých nemožno založiť meritórne rozhodnutie.

Štrasburgský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vznikajú vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžka konania je ovplyvňovaná mimosúdnyimi faktormi, napr. nárastom ekonomickej trestnej činnosti, či rozsahom nevybavenej súdnej agendy. Navrhuje preto zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na opätovné prerokovanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. dáva povinnosť exekučnému súdu skúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Ak ale súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Exekučný poriadok dáva súdom povinnosť z úradnej moci skúmať žiadosť o udelenie poverenia a limituje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný poriadok neuvádza žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca ako oprávnený viedol exekučné konanie na základe rozhodcovských rozsudkov, kde exekučné súdy konštatovali neprijateľné zmluvné podmienky pri dojednávaní rozhodcovskej doložky, kde rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. a je neplatnou. Preto žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, resp. neskôr exekučné konanie zastavil. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia, ale táto 15-dňová lehota nie je stanovená pre prípady, keď sa nevyhovie návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, aj keď sa žalobca domnieva, že aj v takomto prípade by mala platiť 15-dňová lehota na vydanie rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi. Z Exekučného poriadku táto povinnosť nevyplýva na vydanie rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v konkrétnej lehote, preto nemôže dôjsť ani k porušeniu práva žalobcu na vydanie rozhodnutia - urobenie úkonu v zákonom stanovenej lehote. Nemôže konštatovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom len v prípadoch, keď takýto nesprávny úradný postup sa preukáže. Ak Exekučný poriadok nedáva lehotu na vydanie rozhodnutia o neudelení poverenia súdnemu exekútorovi, nemôže sa ani žalobca domáhal náhrady škody za

nedodržanie neexistujúcej zákonnej lehoty, keď nedošlo k porušeniu právnej povinnosti súdom. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pričom podľa tvrdenia žalobcu, majetkové práva už nemôžu byť priznané novým rozhodnutím všeobecného súdu. Žalobca je príčinou toho, že v exekučnom konaní sa nemohol domôcť svojho nároku, pretože uzavrel neplatnú rozhodcovskú zmluvu s dlžníkom ako povinným. Exekučný súd zistil neplatnosť rozhodcovskej doložky a konštatoval nedostatok právomoci rozhodcu rozhodovať o nároku žalobcu ako oprávneného. Takáto chyba oprávneného nemôže byť na ťarchu exekučného súdu, ktorý urobil svoju zákonnú povinnosť a preskúmal súlad titulu so zákonom. Rozhodnutie okresného súdu je správne, keď nárok žalobcu na náhradu škody zamietol.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy v rozsahu 20 % istinu, ktorou už nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecných súdov, tak pochybenie žalobcu v exekučnom konaní pri vymáhaní nároku z rozhodnutia rozhodcu bez platnej rozhodcovskej zmluvy nemôže byť základom nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Keď nedošlo k prerušeniu práva na prerokovanie nároku žalobcu bez zbytočného prieňahu, nevznikol ani nárok na nemajetkovú ujmu. Nevydanie rozhodnutie o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi v 15-dňovej lehote nemôže byť takou prekážkou, pre ktorú by nemohol oprávnený žiadať svoju pohľadávku zo zmenky alebo z úverovej zmluvy iným spôsobom, ako výkonom rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu nevznikol žalobcovi nárok na uplatnenie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Preto krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že súd vo veci nevykonal dokazovanie znaleckým posudkom, resp. obsahom exekučných spisov, tak Okresnému súdu Poprad boli dané k dispozícii exekučné spisy, z ktorých zistil vyššie uvedené skutočnosti, že oprávnený viedol exekúciu proti dlžníkom na základe rozhodcovských rozsudkov, kde nebolo vydané poverenia na vykonanie exekúcie práve pre pochybenia žalobcu ako oprávneného pri uzatváraní rozhodcovských zmlúv s dlžníkmi. Vypočítaná náhrada škody zo znaleckého posudku nemá vplyv na podstatu rozhodnutia súdu, že v Exekučnom poriadku nie je stanovená 15-dňová lehota na vydanie rozhodnutia o neudelení poverenia súdnemu exekútorovi, a tak nemohlo dôjsť k pochybeniu súdu, keď neprihliadal na tzv. znalecký posudok vypracovaný na podnet žalobcu. Ak žalobca v konaní uplatňuje nemajetkovú ujmu v rozsahu 20 % z uplatnených istín, tak žalobca neosvedčil nárok na nemajetkovú ujmu, keď právo žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní bolo pochybné z dôvodu neexistujúceho právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou. Sám žalobca zaviniel neúspech v exekučnom konaní, preto nie je dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy z pochybenia oprávneného v exekučnom konaní.

Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania. Úspešnej žalovanej trovy konania pred súdom prvého stupňa nevznikli, resp. ich nežiadala, preto s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. nemohol súd úspešnej žalovanej priznať náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.